LIETUVOS RESPUBLIKOS IR ISLANDIJOS RESPUBLIKOS

S U T A R T I S
DĖL PAJAMŲ IR KAPITALO DVIGUBO APMOKESTINIMO IR FISKALINIŲ PAŽEIDIMŲ IŠVENGIMO

Lietuvos Respublika ir Islandijos Respublika (toliau vadinamos „Susitariančiosiomis Valstybėmis“),

siekdamos sudaryti Sutartį dėl pajamų ir kapitalo dvigubo apmokestinimo ir fiskalinių pažeidimų išvengimo,

s u s i t a r ė:

1 straipsnis
ASMENYS, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

Ši Sutartis taikoma asmenims, kurie yra vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2 straipsnis
MOKESČIAI, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

1. Dabar esantys mokesčiai, kuriems taikoma ši Sutartis, yra:
   a) Islandijoje:
      (i) valstybinis pajamų mokestis (tekjuskattur til rķkisins),
      (ii) valstybinis kapitalo mokestis (eignarskattur til rķkisins) ir
      (iii) municipalinis pajamų mokestis (tekjuśtsvar til sveitarfélaga)
      (toliau vadinami „Islandijos mokesčiu“);
   b) Lietuvoje:
      (i) juridinių asmenų pelno mokestis,
      (ii) fizinių asmenų pajamų mokestis ir
      (iii) palūkanos už valstybinio kapitalo naudojimą
      (toliau vadinami „Lietuvos mokesčiu“).

2. Jeigu po Sutarties pasirašymo dienos Susitariančiojoje Valstybėje įvedamas naujas pajamų ar kapitalo mokestis, Sutartis tokiam mokesčiui taip pat taikoma. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu nusprendžia, ar kurioje nors Susitariančiojoje Valstybėje įvestas mokestis yra toks, kokiam, remiantis ankstesniu sakiniu, taikoma Sutartis.

3. Sutartis taip pat taikoma bet kokiems mokesčiams, identiškiems arba iš esmės panašiems į tuos, kurie minimi ar nurodyti 1 ir 2 paragrafuose, pradėtiems imti po Sutarties pasirašymo dienos ir imamiems kartu su tais mokesčiais, kuriems, remiantis tais paragrafais, taikoma Sutartis, arba vietoje jų. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys praneša vieni kitiems apie bet kokius žymius pakeitimus atitinkamuose jų mokesčių įstatymuose.

3 straipsnis
BENDROS DEFINICIJOS

1. Šios Sutarties tikslams, jeigu kontekstas nereikalauja kitaip:
   a) sąvoka „Islandija“ reiškia Islandijos Respubliką, o ją vartojant geografine prasme – Islandijos Respublikos teritoriją ir bet kokį su Islandijos teritorine jūra besiribojantį plotą, kuriame Islandija pagal Islandijos įstatymus ir tarptautinę teisę turi suverenias teises tirti ir eksploatuoti jūros dugno ir nuogulų gamtinius išteklius;
   b) sąvoka „Lietuva“ reiškia Lietuvos Respubliką, o ją vartojant geografine prasme – Lietuvos Respublikos teritoriją ir bet kokį kitą su Lietuvos Respublikos teritoriniais

vandenimis besiribojantį plotą, kuriame Lietuva pagal Lietuvos įstatymus ir tarptautinę teisę gali naudotis teisėmis į jūros dugną ir jos nuogulas bei jų gamtinius išteklius;

c) sąvoka „asmuo“ apima fizinį asmenį, kompaniją ir bet kokią kitą asmenų organizaciją;

d) sąvoka „kompanija“ reiškia bet kokią korporacinę organizaciją arba bet kokį vienetą, kuris mokesčių tikslams laikomas korporacine organizacija;

e) sąvokos „Susitariančiosios Valstybės įmonė“ ir „kitos Susitariančiosios Valstybės įmonė“ atitinkamai reiškia įmonę, kurią organizuoja Susitariančiosios Valstybės rezidentas, ir įmonę, kurią organizuoja kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas;

f) sąvoka „nacionalas“ reiškia:

(i) bet kokį fizinį asmenį, turintį Susitariančiosios Valstybės pilietybę,

(ii) bet kokį juridinį asmenį, bendriją ar asociaciją, tokį savo statusą įgijusius pagal Susitariančiojoje Valstybėje galiojančius įstatymus;

g) sąvoka „tarptautiniai pervežimai“ reiškia bet kokius pervežimus jūrų laivu ar orlaiviu, kuriuos vykdo Susitariančiosios Valstybės įmonė, išskyrus atvejus, kai jūrų laivas ar orlaivis kursuoja tiktai tarp vietovių, esančių kitoje Susitariančiojoje Valstybėje;

h) sąvoka „kompetentingas asmuo“ reiškia:

(i) Islandijoje – finansų ministrą arba jo įgaliotą atstovą,

(ii) Lietuvoje – finansų ministrą arba jo įgaliotą atstovą.

2. Susitariančiajai Valstybei taikant Sutartį bet kokia joje neapibrėžta sąvoka, jeigu kontekstas nereikalauja kitaip, turi tokią reikšmę, kokią ji turi pagal tos Valstybės įstatymą mokesčių, kuriems taikoma Sutartis, atžvilgiu.

4 straipsnis
REZIDENCIJA

1. Šios Sutarties tikslams sąvoka „Susitariančiosios Valstybės rezidentas“ reiškia bet kokį asmenį, kuris pagal tos Valstybės įstatymus apmokestinamas joje jo nuolatinės gyvenamosios vietos, buvimo vietos, vadovybės buvimo vietos, inkorporacijos vietos arba bet kokio kito panašaus požymio pagrindu. Sąvoka taip pat apima pačią Susitariančiąją Valstybę, jos politinį padalinį, vietos valdžią ir statutinę instituciją. Sąvoka neapima jokio asmens, kuris toje Valstybėje apmokestinamas tik todėl, kad toje Valstybėje turi pajamų šaltinį ar kapitalo.

2. Jeigu pagal 1 paragrafo nuostatas fizinis asmuo yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, jo statusas apibrėžiamas taip:

a) jis laikomas rezidentu tos Valstybės, kurioje jis savo dispozicijoje turi pastovią gyvenamąją vietą; jeigu jis savo dispozicijoje turi pastovią gyvenamąją vietą abiejose Valstybėse, tai laikomas rezidentu tos Valstybės, su kuria turi glaudesnius asmeninius ir ekonominius ryšius (gyvybinių interesų centras);

b) jeigu negalima nustatyti Valstybės, kurioje yra jo gyvybinių interesų centras, arba jeigu jis nė vienoje Valstybėje neturi pastovios gyvenamosios vietos, tai laikomas rezidentu tos Valstybės, kurioje jis dažniausiai gyvena;

c) jeigu jis dažnai gyvena abiejose Valstybėse arba negyvena nė vienoje jų, tai laikomas rezidentu tos Valstybės, kurios nacionalas jis yra;

d) jeigu jis yra nacionalas abiejų Valstybių arba nėra nė vienos jų, tai Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys sprendžia šį klausimą abipusiu susitarimu.

3. Jeigu pagal 1 paragrafo nuostatas asmuo, bet ne fizinis asmuo, yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys stengiasi išspręsti šį klausimą abipusiu susitarimu ir nustatyti Sutarties taikymo tokiam asmeniui būdą. Jeigu tokio susitarimo nėra, Sutarties tikslams toks asmuo kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybėje nėra laikomas kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentu.

5 straipsnis
NUOLATINĖ BUVEINĖ

1. Šios Sutarties tikslams sąvoka „nuolatinė buveinė“ reiškia pastovią komercinės-ūkinės veiklos vietą, per kurią vykdoma visa įmonės komercinė-ūkinė veikla arba jos dalis.

2. Sąvoka „nuolatinė buveinė“ pirmiausia apima:

a) vadovybės buvimo vietą,

b) filialą,

c) įstaigą,

d) gamyklą,

e) dirbtuvę ir

f) kasyklą, naftos ar dujų gręžinį, karjerą arba bet kokią kitą gamtinių išteklių gavybos vietą.

3. Statybos teritorija, statybos, surinkimo ar įrangos objektas arba su tuo susijusi priežiūros ar konsultacinė veikla tik tada yra nuolatinė buveinė, kai tokia teritorija, objektas ar veikla egzistuoja ilgesnį kaip šešių mėnesių laikotarpį.

4. Neatsižvelgiant į ankstesnes šio straipsnio nuostatas, laikoma, kad sąvoka „nuolatinė buveinė“ neapima:

a) įrangos naudojimo tiktai įmonei priklausantiems gaminiams ar prekėms sandėliuoti, eksponuoti ar pristatyti,

b) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tiktai sandėliuoti, eksponuoti ar pristatyti, laikymo,

c) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tiktai apdoroti kitoje įmonėje, laikymo,

d) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tiktai įmonei reikalingiems gaminiams ar prekėms įsigyti arba jai skirtai informacijai rinkti, laikymo,

e) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tiktai bet kokiai kitai pagalbinio ar paruošiamojo pobūdžio įmonei reikalingai veiklai vykdyti, laikymo,

f) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tiktai a) – e) punktuose išvardytos veiklos bet kokiam deriniui, laikymo su sąlyga, kad visa pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos veikla, kurią sąlygoja šis derinys, yra pagalbinio ar paruošiamojo pobūdžio.

5. Neatsižvelgiant į 1 ir 2 paragrafų nuostatas, jeigu asmuo – bet ne toks, kuris turi nepriklausomo agento statusą ir kuriam taikomas 6 paragrafas, – dirba įmonės naudai ir turi įgaliojimą įmonės vardu sudaryti sutartis Susitariančiojoje Valstybėje ir tuo įgaliojimu nuolatos naudojasi, tai ta įmonė laikoma turinčia toje Valstybėje nuolatinę buveinę bet kokiai veiklai, kurią tas asmuo atlieka šiai įmonei, jeigu tokio asmens veikla neapsiriboja 4 paragrafe nurodyta veikla, kuri gali būti atliekama net per pastovią komercinės-ūkinės veiklos vietą, bet dėl to ši pastovi komercinės-ūkinės veiklos vieta, remiantis to paragrafo nuostatomis, netampa nuolatine buveine.

6. Įmonė nelaikoma turinčia nuolatinę buveinę Susitariančiojoje Valstybėje, kai ji toje Valstybėje tik užsiima komercine-ūkine veikla per brokerį, komisionierių arba bet kokį kitą nepriklausomo agento statusą turintį asmenį, jeigu tokie asmenys veikia savo įprastinės komercinės-ūkinės veiklos ribose. Tačiau jeigu tokio agento visa arba beveik visa veikla atliekama tos įmonės naudai, jis šiame paragrafe nėra laikomas nepriklausomo agento statusą turinčiu asmeniu.

7. Faktas, kad kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, kontroliuoja arba yra kontroliuojama kompanijos, kuri yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentė arba kuri toje kitoje Valstybėje užsiima komercine-ūkine veikla (per nuolatinę buveinę ar kokiu kitu būdu), savaime dar nereiškia, kad viena šių kompanijų yra kitos nuolatinė buveinė.

6 straipsnis
PAJAMOS IŠ NEKILNOJAMOJO TURTO

1. Pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto (įskaitant pajamas iš žemės ūkio ar miškų ūkio), gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Sąvoka „nekilnojamasis turtas“ turi tokią reikšmę, kokią ji turi pagal tos Susitariančiosios Valstybės, kurioje minimas turtas yra, įstatymą. Šios Sutarties nuostatos, susijusios su nekilnojamuoju turtu, taip pat taikomos pajamoms iš turto, papildančio nekilnojamąjį turtą, gyvulių ir įrengimų, naudojamų žemės ir miškų ūkyje, teisių, kurioms taikomos bendrojo žemės nuosavybės įstatymo nuostatos, pastatų, bet kokių opcionų ar panašios teisės į nekilnojamąjį turtą, nekilnojamojo turto uzufrukto bei teisių į kintamas ar pastovias išmokas, kaip kompensaciją už mineralinių telkinių, šaltinių ir kitų gamtinių išteklių naudojimą ar už teisę jais naudotis. Tačiau šios Sutarties nuostatos, susijusios su nekilnojamuoju turtu, netaikomos pajamoms iš jūrų ir upių laivų bei orlaivių.

3. 1 paragrafo nuostatos taikomos pajamoms, gaunamoms tiesiogiai naudojant, nuomojant arba bet kokiu kitu būdu naudojant nekilnojamąjį turtą, taip pat pajamoms iš nekilnojamojo turto perleidimo.

4. Kai kompanijos akcijų nuosavybė ar kitos korporacinės teisės kompanijoje tokių akcijų ar korporacinių teisių savininkui suteikia teisę naudotis kompanijos turimu nekilnojamuoju turtu, tai pajamos, gaunamos tiesiogiai naudojant, nuomojant ar kokiu kitu būdu naudojantis tokia teise, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje nekilnojamasis turtas yra.

5. 1 ir 3 paragrafų nuostatos taip pat taikomos pajamoms, gaunamoms iš įmonės nekilnojamojo turto, ir pajamoms, gaunamoms iš nekilnojamojo turto, naudojamo užsiimant individualia savarankiška veikla.

7 straipsnis
KOMERCINĖS-ŪKINĖS VEIKLOS PELNAS

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas apmokestinamas tik toje Valstybėje, jeigu įmonė neužsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę. Jeigu įmonė užsiima komercine-ūkine veikla aukščiau minėtu būdu, tai įmonės pelnas gali būti apmokestinamas kitoje Valstybėje, bet tik ta jo dalis, kuri priskiriama:

a) tai nuolatinei buveinei arba

b) pardavimui toje kitoje Valstybėje tapačių ar panašių gaminių ar prekių kaip ir tie, kurie parduodami per tą nuolatinę buveinę, arba

c) kitai komercinei-ūkinei veiklai, kuria užsiimama toje kitoje Valstybėje, tokiai pačiai ar panašiai į tą, kuri vykdoma per tą nuolatinę buveinę.

b) ir c) punktų nuostatos netaikomos, jeigu įmonė įrodo, kad toks pardavimas ar veikla negali būti tinkamai atliekami per tą nuolatinę buveinę.

2. Atsižvelgiant į 3 paragrafo nuostatas, jeigu Susitariančiosios Valstybės įmonė užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę, tai kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybėje tai nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas, kurį ji galėtų gauti, jeigu būtų atskira ir savarankiška įmonė, užsiimanti tokia pačia ar panašia veikla tokiomis pačiomis ar panašiomis sąlygomis ir veikianti visiškai nepriklausomai nuo tos įmonės, kurios nuolatinė buveinė ji yra.

3. Nustatant nuolatinės buveinės pelną, leidžiama atskaityti išlaidas, padarytas šios nuolatinės buveinės tikslams, įskaitant valdymo ir bendras administravimo išlaidas, padarytas toje Valstybėje, kurioje yra nuolatinė buveinė, arba kitur.

4. Jeigu Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinei buveinei priskiriamas komercinės-ūkinės veiklos pelnas paprastai nustatomas proporcingai dalijant bendrą įmonės pelną tarp įvairių jos padalinių, tai 2 paragrafo reikalavimai nedraudžia tai Susitariančiajai Valstybei apmokestinamąjį pelną nustatyti tokiu įprastu proporcingo dalijimo metodu. Tačiau proporcingo dalijimo metodas turi būti toks, kad rezultatas atitiktų šiame straipsnyje išdėstytus principus.

5. Nuolatinei buveinei nepriskiriamas joks pelnas, jeigu ta nuolatinė buveinė tik perka įmonei gaminius ar prekes.

6. Ankstesnių paragrafų tikslams pelnas, priskiriamas nuolatinei buveinei, kiekvienais metais nustatomas tokiu pačiu būdu, jeigu neatsiranda svarios ir pakankamos priežasties daryti kitaip.

7. Kai pelnas apima pajamų rūšis, kurios aptariamos atskirai kituose šios Sutarties straipsniuose, tų straipsnių nuostatoms šio straipsnio nuostatos netaikomos.

8 straipsnis
JŪRŲ LAIVININKYSTĖ IR ORO TRANSPORTAS

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas, gaunamas naudojant jūrų laivus ar orlaivius tarptautiniams pervežimams, apmokestinamas tik toje Valstybėje.

2. 1 paragrafo nuostatos taip pat taikomos pelnui, gaunamam dalyvaujant pule, bendroje komercinėje-ūkinėje veikloje ar tarptautinėje pervežimų agentūroje.

9 straipsnis
ASOCIJUOTOS ĮMONĖS

1. Tuo atveju,

a) kai Susitariančiosios Valstybės įmonė tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje ar kapitale arba

b) kai tie patys asmenys tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja Susitariančiosios Valstybės įmonės ir kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje ar kapitale

ir kai kiekvienu atveju tarp tų dviejų įmonių jų komerciniuose ar finansiniuose santykiuose sukuriamos arba nustatomos kitokios sąlygos, negu būtų tarp nepriklausomų įmonių, tada bet koks pelnas, kuris, jeigu nebūtų tokių sąlygų, būtų priskiriamas vienai iš tų įmonių, bet esant tokioms sąlygoms jai nepriskiriamas, gali būti įskaitomas į tos įmonės pelną ir atitinkamai apmokestinamas.

2. Jeigu Susitariančioji Valstybė įskaito į tos Valstybės įmonės pelną – ir atitinkamai apmokestina – pelną, kuris buvo apmokestintas kaip kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas toje kitoje Valstybėje, ir taip įskaitytą pelną pirma minėta Valstybė laiko pelnu, kuris būtų priskirtas pirma minėtos Valstybės įmonei, jeigu tarp tų dviejų įmonių būtų sukurtos tokios sąlygos kaip tarp nepriklausomų įmonių, tada ta kita Valstybė atitinkamai koreguoja ten mokamo šio pelno mokesčio sumą, jeigu ta kita Valstybė laiko šią pataisą pagrįsta. Nustatant tokią pataisą atsižvelgiama į kitas šios Sutarties nuostatas, o Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys reikalui esant šiuo klausimu vieni su kitais konsultuojasi.

10 straipsnis
DIVIDENDAI

1. Dividendai, kuriuos kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokie dividendai taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti kompanija, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jeigu gavėjas yra faktiškasis dividendų savininkas, taip imamas mokestis negali viršyti:

a) 5 procentų bendros dividendų sumos, jeigu faktiškasis savininkas yra kompanija (bet ne bendrija), kuri tiesiogiai turi ne mažiau kaip 25 procentus dividendus mokančios kompanijos kapitalo,

b) 15 procentų bendros dividendų sumos visais kitais atvejais.

Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys gali abipusiu susitarimu nustatyti šių apribojimų taikymo būdą.

Šio paragrafo nuostatos nekeičia kompanijos pelno, iš kurio mokami dividendai, apmokestinimo.

3. Neatsižvelgiant į 2 paragrafo a) punkto nuostatas, dividendai, kuriuos moka kompanija, Islandijos rezidentė, kompanijai, Lietuvos rezidentei, Islandijoje gali būti apmokestinami ne didesniu kaip 15 procentų tarifu, bet tik ta dividendų dalis, kurią pagal Islandijos įstatymus leidžiama atimti iš Islandijos kompanijos, kuri moka dividendus, pelno arba perkelti į priekį kaip tos kompanijos nuostolius.

4. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „dividendai“ reiškia pajamas iš akcijų arba kitų dalyvavimo pelne teisių, kurios nėra skoliniai pareikalavimai, taip pat pajamas iš kitų korporacinių teisių, kurios apmokestinamos taip pat kaip pajamos iš akcijų pagal įstatymus tos Valstybės, kurios rezidentė yra pelną skirstančioji kompanija.

5. 1, 2 ir 3 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu faktiškasis dividendų savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti kompanija, per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o holdingas, už kurį mokami dividendai, yra efektyviai susijęs su tokia nuolatine buveine ar nuolatine veiklaviete. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

6. Kai kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, gauna pelną ar pajamas iš kitos Susitariančiosios Valstybės, ta kita Valstybė negali apmokestinti kompanijos mokamų dividendų, išskyrus atvejus, kai tokie dividendai mokami tos kitos Valstybės rezidentui arba kai holdingas, už kurį mokami dividendai, yra efektyviai susijęs su toje kitoje Valstybėje esančia nuolatine buveine ar nuolatine veiklaviete, taip pat negali iš kompanijos nepaskirstyto pelno imti kompanijos nepaskirstyto pelno mokesčio, net jeigu mokami dividendai ar nepaskirstytas pelnas, visas arba jo dalis, susideda iš pelno ar pajamų, susidarančių toje kitoje Valstybėje.

11 straipsnis
PALŪKANOS

1. Palūkanos, susidarančios Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokios palūkanos taip pat gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jos susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jeigu gavėjas yra faktiškasis palūkanų savininkas, taip imamas mokestis negali viršyti 10 procentų bendros palūkanų sumos. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys gali abipusiu susitarimu nustatyti šio apribojimo taikymo būdą.

3. Neatsižvelgiant į 1 ir 2 paragrafų nuostatas:

a) Lietuvoje susidarančios palūkanos atleidžiamos nuo Lietuvos mokesčio, jeigu palūkanos mokamos:

(i) Islandijos valstybei, jos politiniam padaliniui, vietos valdžiai arba statutinei institucijai,

(ii) Islandijos Centriniam bankui,

(iii) Paskolų pramonei fondui (Industrial Loan Fund) arba Pramonės plėtros fondui (Industrial Development Fund), arba bet kokiai kitai panašiai institucijai, dėl ko laikas nuo laiko gali susitarti Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys, arba

(iv) bet kokiai kitai institucijai, panašiai į tas, kurios minimos (iii) papunktyje, dėl ko laikas nuo laiko gali susitarti Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys;

b) Islandijoje susidarančios palūkanos atleidžiamos nuo Islandijos mokesčio, jeigu palūkanos mokamos:

(i) Lietuvos valstybei, jos politiniam padaliniui, vietos valdžiai arba statutinei institucijai,

(ii) Lietuvos bankui,

(iii) bet kokiai po šios Sutarties pasirašymo dienos Lietuvos valstybėje įsteigtai organizacijai, panašiai į kokią nors Islandijoje įsteigtą ir a) (iii) punkte minimą organizaciją (Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu nusprendžia, ar tokios organizacijos panašios), arba

(iv) bet kokiai institucijai, panašiai į kokią nors iš tų, kurios minimos a) (iv) punkte, dėl ko laikas nuo laiko gali susitarti Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys;

c) palūkanos, susidarančios Susitariančiojoje Valstybėje dėl paskolos, už kurią garantavo bet kokia a) punkte arba b) punkte minima ar nurodyta organizacija, ir mokamos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, apmokestinamos tik toje kitoje Valstybėje;

d) palūkanos, susidarančios Susitariančiojoje Valstybėje, apmokestinamos tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu:

(i) gavėjas yra tos kitos Valstybės rezidentas ir

(ii) toks gavėjas yra tos kitos Valstybės įmonė ir faktiškasis palūkanų savininkas, ir

(iii) palūkanos yra mokamos už įsiskolinimą, atsiradusį, kai ta įmonė pardavė kreditan pirma minėtos Valstybės įmonei bet kokias prekes arba gamybinius, prekybinius ar mokslinius įrengimus, išskyrus atvejus, kai prekyba vyksta arba įsiskolinimas atsiranda tarp susijusių asmenų.

4. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „palūkanos“ reiškia pajamas iš bet kokios rūšies skolinių pareikalavimų, nepriklausomai nuo to, ar jie užtikrinti įkeitimu ar ne, o būtent pajamas iš vyriausybės vertybinių popierių ir pajamas iš obligacijų ar skolinių įsipareigojimų, įskaitant priemokas ir laimėjimus, gaunamus už tuos vertybinius popierius, obligacijas ar skolinius įsipareigojimus. Baudos už pavėluotus mokėjimus šio straipsnio tikslui palūkanomis nelaikomos.

5. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu faktiškasis palūkanų savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro palūkanos, per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o skolinis pareikalavimas, kurio pagrindu mokamos palūkanos, efektyviai susijęs su tokia nuolatine buveine ar nuolatine veiklaviete. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

6. Palūkanos laikomos susidarančiomis Susitariančiojoje Valstybėje, kai jų mokėtojas yra tos Valstybės rezidentas. Tačiau jeigu palūkanas mokantis asmuo, nepriklausomai nuo to, ar jis yra ar nėra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklavietę, dėl kurių atsirado įsiskolinimas, už kurį mokamos palūkanos, ir tos palūkanos priskiriamos tokiai nuolatinei buveinei ar nuolatinei veiklavietei, tada tokios palūkanos laikomos susidarančiomis toje Valstybėje, kurioje yra nuolatinė buveinė ar nuolatinė veiklavietė.

7. Jeigu tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio kito asmens susiformuoja ypatingi santykiai ir dėl to palūkanų suma, tenkanti skoliniam pareikalavimui, už kurį ji mokama, viršija sumą, kuri būtų sutariama tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko, jeigu tokių

santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik tai paskutinei minėtai sumai. Tokiu atveju išmokų perteklius lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

12 straipsnis
ATLYGINIMAI UŽ NUOSAVYBĖS TEISIŲ PERLEIDIMĄ

1. Atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, susidarantys Susitariančiojoje Valstybėje ir mokami kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jie susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jeigu gavėjas yra faktiškasis atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininkas, taip imamas mokestis negali viršyti:

a) 5 procentų bendros atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą sumos, mokamos už gamybinių, prekybinių ar mokslinių įrengimų naudojimą,

b) 10 procentų bendros atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą sumos visais kitais atvejais.

Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu gali nustatyti šių apribojimų taikymo būdą.

3. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą“ reiškia bet kokios rūšies išmokas, gaunamas kaip kompensaciją už naudojimąsi ar už teisę naudotis bet kokiomis autorinėmis teisėmis literatūros, meno ar mokslo darbų srityje, įskaitant kino filmus bei filmus ar įrašus radijui ar televizijai, bet kokiu patentu, prekybos ženklu, dizainu ar modeliu, planu, slapta formule ar metodu, arba už naudojimąsi ar už teisę naudotis bet kokiais gamybiniais, prekybiniais ar moksliniais įrengimais, arba už informaciją apie gamybinę, prekybinę ar mokslinę patirtį.

4. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu faktiškasis atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o teisė arba turtas, už kuriuos mokami atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, efektyviai susiję su tokia nuolatine buveine ar nuolatine veiklaviete. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą laikomi susidarančiais Susitariančiojoje Valstybėje, kai jų mokėtojas yra tos Valstybės rezidentas. Tačiau jeigu atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą mokantis asmuo, nepriklausomai nuo to, ar jis yra ar nėra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklavietę, dėl kurių atsirado įsipareigojimas mokėti atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą, ir tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą priskiriami tokiai nuolatinei buveinei ar nuolatinei veiklavietei, tada tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą laikomi susidarančiais toje Valstybėje, kurioje yra nuolatinė buveinė ar nuolatinė veiklavietė.

6. Jeigu tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio kito asmens susiformuoja ypatingi santykiai ir dėl to atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą suma, tenkanti naudojimuisi, teisei naudotis ar informacijai, už kuriuos ji mokama, viršija sumą, kuri būtų sutariama tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko, jeigu tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik tai paskutinei minėtai sumai. Tokiu atveju išmokų perteklius lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

7. Jeigu bet kokioje Lietuvos su trečiąja valstybe, kuri yra Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (OECD) narė šios Sutarties pasirašymo metu, sudarytoje sutartyje dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo Lietuva po tos dienos sutiktų išbraukti kokios nors rūšies teises ar turtą iš šio straipsnio 3 paragrafe esančio apibrėžimo arba atleisti nuo Lietuvos mokesčio už nuosavybės teisių perleidimą Lietuvoje susidarančius atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą, arba apriboti 2 paragrafe nustatytus mokesčio tarifus, toks apibrėžimas arba atleidimas, arba mažesnis tarifas automatiškai būtų taikomas taip, lyg jis būtų nustatytas atitinkamai 3 arba 2 paragrafuose.

13 straipsnis
KAPITALO PRIEAUGIO PAJAMOS

1. Prieaugio pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš 6 straipsnio 2 paragrafe apibrėžto ir kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto perleidimo arba iš kompanijos, kurios aktyvų didžiąją dalį sudaro toks turtas, akcijų perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Prieaugio pajamos, gaunamos iš kilnojamojo turto, kuris yra Susitariančiosios Valstybės įmonės kitoje Susitariančiojoje Valstybėje turimos nuolatinės buveinės turto dalis, arba iš kilnojamojo turto, priklausančio individualiai savarankiškai veiklai reikalingai nuolatinei veiklavietei, kurią Susitariančiosios Valstybės rezidentas savo dispozicijoje turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, perleidimo, įskaitant prieaugio pajamas iš tokios nuolatinės buveinės (atskirai ar kartu su visa įmone) ar iš tokios nuolatinės veiklavietės perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

3. Prieaugio pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės įmonė gauna iš tarptautiniams pervežimams naudojamų jūrų laivų ar orlaivių arba su tokių jūrų laivų ar orlaivių naudojimu susijusio kilnojamojo turto perleidimo, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

4. Prieaugio pajamos, gaunamos iš bet kokio turto – bet ne to, kuris minimas šio straipsnio ankstesniuose paragrafuose, – perleidimo, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra turtą perleidęs asmuo.

14 straipsnis
INDIVIDUALI SAVARANKIŠKA VEIKLA

1. Pajamos, kurias fizinis asmuo, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, gauna už profesines paslaugas ar kitą savarankiško pobūdžio veiklą, apmokestinamos tik toje Valstybėje, jeigu jis reguliariai savo dispozicijoje neturi jo veiklai reikalingos nuolatinės veiklavietės kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Jeigu jis turi tokią nuolatinę veiklavietę, pajamos gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje, bet tik ta pajamų dalis, kuri priskiriama tai nuolatinei veiklavietei. Šiam tikslui, kai fizinis asmuo, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, kitoje Susitariančiojoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu duotais mokestiniais metais, ištisai arba su pertraukomis išbūna ilgiau kaip 183 dienas, jis laikomas reguliariai savo dispozicijoje turinčiu nuolatinę veiklavietę toje kitoje Valstybėje, o pajamos, gaunamos iš aukščiau nurodytos jo veiklos, kuri atliekama toje kitoje Valstybėje, priskiriamos tai nuolatinei veiklavietei.

2. Sąvoka „profesinės paslaugos“ pirmiausia apima savarankišką mokslinę, literatūrinę, meninę, auklėjamąją arba dėstymo veiklą, taip pat savarankišką gydytojų, advokatų, inžinierių, architektų, dantistų ir buhalterių veiklą.

15 straipsnis
VEIKLA, SUSIJUSI SU DARBO SANTYKIAIS

1. Atsižvelgiant į 16, 18 ir 19 straipsnių nuostatas, algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą, apmokestinami tik toje Valstybėje, jeigu samdomas darbas nėra atliekamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Jeigu samdomas darbas atliekamas tokiu būdu, už jį gaunamas atlyginimas gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Neatsižvelgiant į 1 paragrafo nuostatas, atlyginimas, kurį Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą, atliekamą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, apmokestinamas tik pirma minėtoje Valstybėje, jeigu:

a) gavėjas kitoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu duotais mokestiniais metais, ištisai arba su pertraukomis išbūna ne ilgiau kaip 183 dienas ir

b) atlyginimą moka darbdavys, kuris nėra kitos Valstybės rezidentas, arba atlyginimas mokamas jo vardu, ir

c) atlyginimas nėra priskiriamas nuolatinei buveinei ar nuolatinei veiklavietei, kurią darbdavys turi kitoje Valstybėje.

3. Neatsižvelgiant į ankstesnes šio straipsnio nuostatas, atlyginimas už samdomą darbą, atliekamą Susitariančiosios Valstybės rezidento tarptautiniams pervežimams naudojamame jūrų laive ar orlaivyje, gali būti apmokestinamas toje Valstybėje.

16 straipsnis
DIREKTORIŲ ATLYGINIMAI

Direktorių atlyginimai ir kitos panašios išmokos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip kompanijos, kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentės, direktorių valdybos ar bet kokio kito panašaus organo narys, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

17 straipsnis
ARTISTAI IR SPORTININKAI

1. Neatsižvelgiant į 14 ir 15 straipsnių nuostatas, pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip atlikėjas, t. y. teatro, kino, radijo ar televizijos artistas arba muzikantas, arba kaip sportininkas už savo individualią veiklą kaip tokią kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Jeigu pajamos iš individualios atlikėjo ar sportininko veiklos kaip tokios atitenka ne pačiam atlikėjui ar sportininkui, bet kitam asmeniui, tai tos pajamos, neatsižvelgiant į 7, 14 ir 15 straipsnių nuostatas, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje atlikėjas ar sportininkas atlieka šią veiklą.

3. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos pajamoms, gaunamoms už atlikėjo ar sportininko veiklą Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu jo vizitą į tą Valstybę visiškai ar didžiąją jo dalį finansuoja kitos Susitariančiosios Valstybės arba jos politinio padalinio ar vietos valdžios visuomeniniai fondai. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai pajamos apmokestinamos remiantis 7, 14 ir 15 straipsnių nuostatomis.

18 straipsnis
PENSIJOS IR PANAŠIOS IŠMOKOS

1. Atsižvelgiant į 19 straipsnio 2 paragrafo nuostatas, pensijos ir kiti panašūs atlyginimai, mokami Susitariančiosios Valstybės rezidentui, apmokestinami tik toje Valstybėje.

2. Neatsižvelgiant į 1 paragrafo nuostatas ir į 19 straipsnio 2 paragrafo nuostatas, išmokamos pensijos ir kitos pašalpos, mokamos periodiškai ar kaip vienkartinės kompensacijos, kurias

užtikrina Susitariančiosios Valstybės socialinės apsaugos įstatymai ar kokia nors Susitariančiojoje Valstybėje sudaryta visuomeninė socialinės rūpybos programa, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

19 straipsnis
VALSTYBINĖ TARNYBA

1. a) Atlyginimai, bet ne pensija, kuriuos Susitariančioji Valstybė arba jos politinis padalinys ar vietos valdžia, ar statutinė institucija moka fiziniam asmeniui už samdomą darbą tai Valstybei, padaliniui, valdžiai ar institucijai, apmokestinami tik toje Valstybėje.

b) Tačiau tokie atlyginimai apmokestinami tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra fizinis asmuo, jeigu darbas atliekamas toje Valstybėje ir fizinis asmuo:

(i) yra tos Valstybės nacionalas arba

(ii) netapo tos Valstybės rezidentu tiktai dėl atliekamo darbo.

2. a) Bet kokia pensija, kurią fiziniam asmeniui moka Susitariančioji Valstybė arba jos politinis padalinys ar vietos valdžia, ar statutinė institucija arba kuri mokama iš jų sukurtų fondų už samdomą darbą tai Valstybei, padaliniui, valdžiai ar institucijai, apmokestinama tik toje Valstybėje.

b) Tačiau tokia pensija apmokestinama tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra fizinis asmuo, jeigu jis yra tos Valstybės nacionalas.

3. 15, 16 ir 18 straipsnių nuostatos taikomos atlyginimams ir pensijoms už darbą, susijusį su komercine-ūkine veikla, kuria užsiima Susitariančioji Valstybė arba jos politinis padalinys ar vietos valdžia, ar statutinė institucija.

20 straipsnis
STUDENTAI

Išmokos, kurias savo pragyvenimui, mokslui ar stažuotei gauna studentas, mokinys ar praktikantas, kuris yra arba prieš pat atvykdamas į Susitariančiąją Valstybę buvo kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas ir kuris pirma minėtoje Valstybėje tiktai mokosi ar stažuojasi, neapmokestinamos toje Valstybėje su sąlyga, kad tokie mokėjimai gaunami iš šaltinių, esančių už tos Valstybės ribų.

21 straipsnis
VEIKLA KONTINENTINIAME ŠELFE

1. Šio straipsnio nuostatos taikomos neatsižvelgiant į bet kokią kitą šios Sutarties nuostatą.

2. Asmuo, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, kuris kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe užsiima veikla, susijusia su jūros dugno ir nuogulų bei jų gamtinių išteklių, esančių toje kitoje Valstybėje, tyrimu ir eksploatavimu, atsižvelgiant į 3 ir 4 paragrafus dėl šios veiklos laikomas užsiimančiu komercine-ūkine veikla toje kitoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę ar nuolatinę veiklavietę.

3. 2 paragrafo nuostatos netaikomos, jeigu veiklos trukmė bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu ištisai arba su pertraukomis neviršija 30 dienų. Tačiau šio paragrafo tikslams:

a) veikla, kuria užsiima asmuo, asocijuotas su kitu asmeniu, laikoma veikla, kuria užsiima tas kitas asmuo, jeigu pastarojo veikla iš esmės tokia pati kaip ir ta, kuria užsiima pirma paminėtas asmuo;

b) asmuo laikomas asocijuotu su kitu asmeniu, jeigu vieną jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja kitas arba jeigu juos abu tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja trečiasis asmuo ar tretieji asmenys.

4. Pelnas, kurį Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna pervežđamas reikmenis ar darbuotojus į vietą arba tarp vietų, kuriose užsiimama veikla, susijusia su jūros dugno ir nuogulų bei

jų gamtinių išteklių tyrimu ar eksploatavimu Susitariančiojoje Valstybėje, arba naudodamas laivus-vilkikus ar buksyrus arba kitus tokiai veiklai pagalbinius laivus, apmokestinamas tik pirma minėtoje Valstybėje.

5. a) Atsižvelgiant į šio paragrafo b) punktą, algos, darbo užmokestis ir panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą, susijusį su jūros dugno ir nuogulų bei jų gamtinių išteklių, esančių kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, tyrimu ar eksploatavimu, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje, tačiau tik tiek, kiek tas darbas atliekamas tos kitos Valstybės kontinentiniame šelfe. Tačiau tokie atlyginimai apmokestinami tik pirma minėtoje Valstybėje, jeigu samdomas darbas kontinentiniame šelfe atliekamas darbdaviui, kuris nėra kitos Valstybės rezidentas, ir jo trukmė bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu ištisai arba su pertraukomis neviršija 30 dienų.

b) Algos, darbo užmokestis ir panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą jūrų laive ar orlaivyje, pervežančiame reikmenis ar darbuotojus į vietą arba tarp vietų, kuriose užsiimama veikla, susijusia su jūros dugno ir nuogulų bei jų gamtinių išteklių tyrimu ar eksploatavimu Susitariančiojoje Valstybėje, arba už samdomą darbą laivuose-vilkikuose ar buksyruose arba kituose tokiai veiklai pagalbiniuose laivuose, gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra darbdavys.

6. Prieaugio pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš perleidimo:

a) tyrimo ar eksploatavimo teisių arba

b) turto, kuris yra kitoje Susitariančiojoje Valstybėje ir naudojamas tiriant ar eksploatuojant jūros dugną ir nuogulas bei jų gamtinius išteklius, esančius toje kitoje Valstybėje, arba

c) akcijų, kurių vertę ar didžiąją jų vertės dalį tiesiogiai ar netiesiogiai sudaro tokios teisės arba toks turtas, arba tokios teisės ir toks turtas kartu paėmus,

gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

Šiame paragrafe sąvoka „tyrimo ar eksploatavimo teisės“ reiškia teises į aktyvus, gaunamus kitoje Susitariančiojoje Valstybėje tiriant ar eksploatuojant jūros dugną, jos nuogulas ir jų gamtinius išteklius, įskaitant teises į tokių aktyvų dalį arba į naudą iš jų.

22 straipsnis
KITOS PAJAMOS

1. Susitariančiosios Valstybės rezidento pajamų rūšys, neaprašytos ankstesniuose šios Sutarties straipsniuose, apmokestinamos tik toje Valstybėje. Tačiau tokios pajamų rūšys, susidarančios kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, taip pat gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. 1 paragrafo nuostatos netaikomos pajamoms – bet ne toms pajamoms, kurios gaunamos iš 6 straipsnio 2 paragrafe apibrėžto nekilnojamojo turto, – jeigu tokių pajamų gavėjas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o teisė arba turtas, už kuriuos gaunamos pajamos, efektyviai susiję su tokia nuolatine buveine ar nuolatine veiklaviete. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

23 straipsnis
KAPITALAS

1. Kapitalas, sudarytas iš 6 straipsnio 2 paragrafe minimo nekilnojamojo turto, priklausančio Susitariančiosios Valstybės rezidentui ir esančio kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, arba iš

kompanijos, kurios aktyvų didžiąją dalį sudaro toks turtas, akcijų, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Kapitalas, sudarytas iš kilnojamojo turto, kuris yra Susitariančiosios Valstybės įmonės kitoje Susitariančiojoje Valstybėje turimos nuolatinės buveinės turto dalis, arba iš kilnojamojo turto, priklausančio individualiai savarankiškai veiklai reikalingai nuolatinei veiklavietei, kurią Susitariančiosios Valstybės rezidentas savo dispozicijoje turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

3. Kapitalas, sudarytas iš Susitariančiosios Valstybės įmonės tarptautiniams pervežimams naudojamų jūrų laivų ir orlaivių ir iš su tokių jūrų laivų ir orlaivių naudojimu susijusio kilnojamojo turto, apmokestinamas tik toje Valstybėje.

4. Susitariančiosios Valstybės rezidentui priklausantis visų kitų rūšių kapitalas apmokestinamas tik toje Valstybėje.

24 straipsnis
DVIGUBO APMOKESTINIMO PANAIKINIMAS

1. Islandijoje dvigubo apmokestinimo išvengiama tokiu būdu:

a) Kai Islandijos rezidentas gauna pajamas arba turi kapitalo, kurie, remiantis šios Sutarties nuostatomis, gali būti apmokestinami Lietuvoje, Islandija, atsižvelgdama į b) ir c) punktų nuostatas, atleidžia tokias pajamas ar kapitalą nuo mokesčio.

b) Kai Islandijos rezidentas gauna tokių rūšių pajamas, kurios, remiantis:

(i) 10 straipsnio 2 paragrafo b) punkto arba

(ii) 11 ar 12 straipsnių 2 paragrafo

nuostatomis, gali būti apmokestinamos Lietuvoje, Islandija leidžia iš tokio rezidento pajamų mokesčio atskaityti sumą, lygią Lietuvoje sumokėtam mokesčiui. Tačiau tokia suma neturi viršyti tos prieš atėmimą apskaičiuotos mokesčio dalies, kuri priskiriama toms Lietuvoje gaunamų pajamų rūšims.

c) Neatsižvelgiant į tai, kad, remiantis kokia nors Sutarties nuostata, Islandijos rezidento gaunamos pajamos arba turimas kapitalas yra atleidžiami nuo mokesčio Islandijoje, Islandija, skaičiuodama tokio rezidento mokesčio sumą nuo likusių pajamų ar kapitalo, gali atsižvelgti į atleistąsias pajamas ar kapitalą.

d) b) (i) papunkčio nuostatos taikomos pirmuosius 10 Sutarties taikymo metų. Kompetentingi asmenys konsultuojasi vieni su kitais dėl šio laikotarpio pratęsimo. Bet koks toks pratęsimas taikomas nuo tokios dienos ir su tokiais pakeitimais ir sąlygomis, įskaitant nutraukimo sąlygas, kokias gali nustatyti ir dėl kurių gali susitarti Susitariančiosios Valstybės diplomatiniais kanalais pasikeisdamos notomis arba bet kokiu kitu būdu, atitinkančiu jų konstitucines procedūras. Kai remiantis šiuo punktu, b) (i) papunktis nebetaikomas, b) (ii) papunktis keičiamas tokiu: „(ii) 10, 11 ar 12 straipsnių 2 paragrafo“.

2. Lietuvoje dvigubo apmokestinimo išvengiama tokiu būdu:

a) Kai Lietuvos rezidentas gauna pajamų arba turi kapitalo, kurie, remiantis šia Sutartimi, gali būti apmokestinami Islandijoje, Lietuva, jeigu jos vidaus įstatymai nenumato palankesnio apmokestinimo, leidžia:

(i) iš tokio rezidento pajamų mokesčio atskaityti sumą, lygią Islandijoje sumokėtam šių pajamų mokesčiui,

(ii) iš tokio rezidento kapitalo mokesčio atskaityti sumą, lygią Islandijoje sumokėtam šio kapitalo mokesčiui.

Tačiau tokia atskaitoma suma bet kuriuo atveju neturi viršyti tos prieš atskaitymą apskaičiuotos Lietuvos pajamų ar kapitalo mokesčio dalies, kiekvienu atveju atitinkamai priskiriamos pajamoms arba kapitalui, kurie gali būti apmokestinami Islandijoje.

b) a) punkto tikslu, kai kompanija, Lietuvos rezidentė, gauna dividendus iš kompanijos, Islandijos rezidentės, kurioje jai priklauso ne mažiau kaip 10 procentų pilną balsavimo teisę turinčių akcijų, Islandijoje mokamas mokestis apima ne tik dividendų mokestį, bet taip pat ir kompanijos nepaskirstyto pelno, iš kurio išmokėti dividendai, mokesčio dalį.

25 straipsnis
NEDISKRIMINACIJA

1. Susitariančiosios Valstybės nacionalų bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai kitoje Susitariančiojoje Valstybėje neturi būti kitokie ar didesni negu tos kitos Valstybės nacionalų esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai esant tokioms pat aplinkybėms, ypač atsižvelgiant į rezidenciją. Neatsižvelgiant į 1 straipsnio nuostatas, ši nuostata taip pat taikoma asmenims, kurie nėra nei vienos, nei abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2. Asmenų be pilietybės, Susitariančiųjų Valstybių rezidentų, bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybėje neturi būti kitokie arba didesni negu tos Valstybės nacionalų esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai esant tokioms pat aplinkybėms, ypač atsižvelgiant į rezidenciją.

3. Nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, apmokestinimas toje kitoje Valstybėje neturi būti mažiau palankus negu tos kitos Valstybės tokia pačia veikla užsiimančių įmonių. Ši nuostata negali būti aiškinama kaip įpareigojanti Susitariančiąją Valstybę apmokestinant teikti kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentams kokias nors asmenines nuolaidas, lengvatas ir sumažinimus dėl jų civilinės padėties ar šeimyninių įsipareigojimų, kokius ji teikia savo rezidentams.

4. Išskyrus atvejus, kai taikomos 9 straipsnio 1 paragrafo, 11 straipsnio 7 paragrafo arba 12 straipsnio 6 paragrafo nuostatos, nustatant Susitariančiosios Valstybės įmonės apmokestinamąjį pelną palūkanos, atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą ir kitokios išmokos, kurias ši įmonė moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, atskaitomos tokiomis pat sąlygomis, lyg jos būtų mokamos pirma minėtos Valstybės rezidentui. Taip pat ir nustatant Susitariančiosios Valstybės įmonės apmokestinamąjį kapitalą bet kokios šios įmonės skolos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui atskaitomos tokiomis pat sąlygomis, lyg jos būtų pirma minėtos Valstybės rezidento skolos.

5. Susitariančiosios Valstybės įmonių, kurių visas ar dalis kapitalo priklauso vienam ar keliems kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentams arba yra jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojama, bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai pirma minėtoje Valstybėje neturi būti kitokie arba didesni negu pirma minėtos Valstybės kitų panašių įmonių esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai.

6. Neatsižvelgiant į 2 straipsnio nuostatas, šio straipsnio nuostatos taikomos visų rūšių ir tipų mokesčiams.

26 straipsnis
ABIPUSIO SUSITARIMO PROCEDŪRA

1. Kai asmuo mano, kad vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių veiksmai baigiasi arba baigsis jo apmokestinimu, neatitinkančiu šios Sutarties nuostatų, jis gali, nepriklausomai nuo priemonių, numatytų tų Valstybių vidaus įstatyme, šiuo klausimu kreiptis į Susitariančiosios Valstybės, kurios rezidentas jis yra, kompetentingą asmenį arba, jeigu jo atvejis numatytas 25 straipsnio 1 paragrafe, – į kompetentingą asmenį tos Susitariančiosios Valstybės, kurios nacionalas

jis yra. Pareiškimas turi būti pateikiamas per trejus metus nuo pirmo pranešimo apie veiksmus, vedančius prie Sutarties nuostatų neatitinkančio apmokestinimo.

2. Jeigu kompetentingas asmuo mano, kad protestas pagrįstas, ir jeigu pats negali rasti priimtino sprendimo, tai jis stengiasi šį klausimą išspręsti abipusiu susitarimu su kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingu asmeniu, kad būtų išvengta Sutarties neatitinkančio apmokestinimo. Tuo atveju, kai kompetentingi asmenys susitaria, Susitariančiosios Valstybės, remdamosi šiuo susitarimu, leidžia grąžinti arba įskaityti mokesčius. Bet koks pasiektas susitarimas vykdomas neatsižvelgiant į Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatyme nustatytus laiko limitus.

3. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu stengiasi šalinti bet kokius sunkumus ar abejones, kylančias aiškinant ar taikant Sutartį. Jie taip pat gali kartu konsultuotis, kaip panaikinti dvigubą apmokestinimą Sutartyje nenumatytais atvejais.

4. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys, siekdami susitarimo pagal ankstesnius paragrafus, gali palaikyti vieni su kitais tiesioginį ryšį. Jeigu atrodo tikslinga, kad, norint susitarti, reikia pasikeisti nuomonėmis žodžiu, toks pasikeitimas galimas komisijoje, sudarytoje iš Susitariančiųjų Valstybių kompetentingų asmenų atstovų.

27 straipsnis
KEITIMASIS INFORMACIJA

1. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys keičiasi tokia informacija, kokia reikalinga įgyvendinant šios Sutarties arba Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatymų, liečiančių mokesčius, kuriems taikoma Sutartis, nuostatas tiek, kiek apmokestinimas neprieštarauja Sutarčiai. Keitimasis informacija neapsiriboja 1 straipsniu. Bet kokia Susitariančiosios Valstybės gaunama informacija laikoma paslaptyje taip, kaip ir pagal tos Valstybės vidaus įstatymus gaunama informacija, ir suteikiama tik asmenims ar institucijoms (įskaitant teismus ir administracines institucijas), užsiimančioms mokesčių, kuriems taikoma Sutartis, apskaičiavimu ar surinkimu, priverstiniu išieškojimu ar teisminiu persekiojimu arba apeliacijų dėl jų nagrinėjimu. Tokie asmenys ar institucijos šią informaciją naudoja tik tokiems tikslams. Informaciją jie gali paskelbti per viešus teismo procesus arba teismo sprendimuose.

2. 1 paragrafo nuostatos jokiu atveju negali būti aiškinamos kaip įpareigojančios Susitariančiąją Valstybę:

a) imtis administracinių priemonių, kurios neatitinka tos ar kitos Susitariančiosios Valstybės įstatymų ir administravimo praktikos,

b) teikti informaciją, kurios negalima gauti pagal tos ar kitos Susitariančiosios Valstybės įstatymus arba įprastinę administravimo praktiką,

c) teikti informaciją, kuri atskleistų kokią nors verslo, komercinės-ūkinės veiklos, gamybinę, komercinę ar profesinę paslaptį arba prekybos procesą, arba informaciją, kurios atskleidimas prieštarautų viešajai tvarkai (ordre public).

28 straipsnis
PAGALBA RENKANT MOKESČIUS

1. Susitariančiosios Valstybės įsipareigoja teikti viena kitai pagalbą renkant nesumokėtus mokesčių mokėtojo mokesčius, kurių dydį galutinai nustato pagalbos prašymą pateikusios Susitariančiosios Valstybės įstatymai.

2. Tuo atveju, kai Susitariančioji Valstybė prašo surinkti mokesčius, kurių surinkimui pritarė kita Susitariančioji Valstybė, tai ta kita Valstybė tokius mokesčius renka remdamasi įstatymais, taikomais renkant savo mokesčius, ir renka juos taip, lyg taip renkami mokesčiai būtų jos pačios mokesčiai.

3. Bet koks Susitariančiosios Valstybės prašymas rinkti mokesčius turi būti pateiktas kartu su tokia pažyma, kokios reikalauja tos Valstybės įstatymai, kad būtų galima galutinai nustatyti mokesčio mokėtojo nesumokėtų mokesčių dydį.

4. Kai Susitariančiosios Valstybės mokestinis ieškinys nėra galutinai nustatytas dėl tos priežasties, kad jį galima apskųsti ar kitaip paveikti, tai ta Valstybė, norėdama apsaugoti savo pajamas, gali prašyti kitos Susitariančiosios Valstybės imtis savo vardu tokių laikinų apsaugos priemonių, kokios galimos tai kitai Valstybei pagal tos kitos Valstybės įstatymus. Jeigu kita Valstybė tokį prašymą pripažįsta, tai ta kita Valstybė imasi tokių laikinų priemonių, kurios būtų panaudotos, jeigu pirma paminėtai Valstybei nesumokėti mokesčiai būtų tos kitos Valstybės mokesčiai.

5. 3 arba 4 paragrafuose aprašytą prašymą Susitariančioji Valstybė pateikia tik tada, kai mokesčių mokėtojas, kuris nesumokėjo mokesčių, neturi toje Valstybėje pakankamai turto, galinčio padengti nesumokėtus mokesčius.

6. Susitariančioji Valstybė, kurioje, remiantis šio straipsnio nuostatomis, buvo išieškoti mokesčiai, nedelsdama grąžina tai Susitariančiajai Valstybei, kurios naudai buvo išieškoti mokesčiai, taip išieškotų mokesčių sumą, kur reikia atimdama 7 b) punkte nurodytų neįprastų išlaidų sumą.

7. Suprantama, kad jeigu abiejų Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys nesusitaria kitaip, tai:

a) įprastas išlaidas, kurias teikdama pagalbą turėjo Susitariančioji Valstybė, padengia ta pati Valstybė,

b) neįprastas išlaidas, kurias teikdama pagalbą turėjo Susitariančioji Valstybė, padengia kita Valstybė ir išmoka nepriklausomai nuo sumos, kurią jos naudai išieškojo ta kita Valstybė.

Kai tik Susitariančioji Valstybė numato, kad gali turėti neįprastų išlaidų, ji apie tai informuoja kitą Susitariančiąją Valstybę ir nurodo apytikrę tokių išlaidų sumą.

8. Šiame straipsnyje sąvoka „mokesčiai“ reiškia mokesčius, kuriems taikoma Sutartis, ir apima bet kokias su jais susijusias palūkanas bei baudas.

29 straipsnis
DIPLOMATINIŲ ATSTOVYBIŲ IR KONSULINIŲ ĮSTAIGŲ DARBUOTOJAI

Ši Sutartis neliečia jokių diplomatinių atstovybių ar konsulinių įstaigų darbuotojų mokestinių privilegijų, nustatomų remiantis bendraisiais tarptautinės teisės principais arba specialių susitarimų nuostatomis.

30 straipsnis
ĮSIGALIOJIMAS

1. Susitariančiųjų Valstybių Vyriausybės praneša viena kitai, kad konstituciniai reikalavimai šios Sutarties įsigaliojimui yra įvykdyti.

2. Sutartis įsigalioja praėjus trisdešimčiai dienų nuo paskutiniojo iš 1 paragrafe minimų pranešimų dienos, ir jos nuostatos pradedamos taikyti abiejose Susitariančiosiose Valstybėse:

a) mokesčiams, kurie išskaitomi prie šaltinio, – pajamoms, gautoms kalendorinių metų, einančių iškart po metų, kuriais įsigalioja Sutartis, sausio 1 dieną arba po jos,

b) kitiems pajamų mokesčiams ir kapitalo mokesčiams – mokesčiams, imamiems už bet kuriuos mokestinius metus, prasidedančius kalendorinių metų, einančių iškart po metų, kuriais įsigalioja Sutartis, sausio 1 dieną arba po jos.

31 straipsnis

NUTRAUKIMAS

Ši Sutartis galioja tol, kol Susitariančioji Valstybė ją nutraukia. Kiekviena Susitariančioji Valstybė gali Sutartį nutraukti diplomatiniais kanalais raštu pranešdama apie nutraukimą mažiausiai prieš šešis mėnesius iki bet kurių kalendorinių metų pabaigos. Tokiu atveju Sutartis nebetaikoma abiejose Susitariančiosiose Valstybėse:

a) mokesčiams, kurie išskaitomi prie šaltinio, – pajamoms, gautoms kalendorinių metų, einančių iškart po metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, sausio 1 dieną arba po jos,

b) kitiems pajamų mokesčiams ir kapitalo mokesčiams – mokesčiams, imamiems už bet kuriuos mokestinius metus, prasidedančius kalendorinių metų, einančių iškart po metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, sausio 1 dieną arba po jos.

Visa tai liudydami šią Sutartį žemiau pasirašo atitinkamai tam įgalioti asmenys.

Sudaryta dviem egzemplioriais 1998 m. birželio mėn. 13 d. lietuvių, islandų ir anglų kalbomis, visiems trims tekstams esant vienodos galios. Skirtingos interpretacijos atveju pirmenybę turi tekstas anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU ISLANDIJOS RESPUBLIKOS VARDU

PROTOKOLAS

Šiandien, pasirašydami Islandijos Respublikos ir Lietuvos Respublikos Sutartį dėl pajamų ir kapitalo dvigubo apmokestinimo ir fiskalinių pažeidimų išvengimo (toliau vadinamą „Sutartimi“), žemiau pasirašę asmenys susitarė dėl tokių nuostatų, kurios yra neatskiriama Sutarties dalis:

1. Dėl Sutarties nuostatų

Pasirodžius sąvokai „statutinė institucija“, suprantama, kad ši sąvoka reiškia bet kokį pagal Susitariančiosios Valstybės įstatymus sukurtą visuomeninio pobūdžio juridinį asmenį, kurio dalininku negali būti joks asmuo, išskyrus pačią Valstybę, jos politinį padalinį ar vietos valdžią.

2. Dėl 7 straipsnio 3 paragrafo Suprantama, kad išlaidos, kurias Susitariančioji Valstybė leidžia atskaityti, apima tik išlaidas, kurios atskaitomos remiantis tos Valstybės vidaus įstatymais.

3. Dėl 8 straipsnio Suprantama, kad „Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas, gaunamas naudojant jūrų laivus tarptautiniams pervežimams,“ yra apibrėžiamas kaip Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (OECD) Pajamų ir kapitalo mokesčių sutarties modelio Komentaro (1992) 8 straipsnio 7-14 paragrafuose ir bet kokiu atveju neapima pelno, gaunamo naudojant ar turint nuosavybėje dokus, sandėlius, terminalus, uosto krovimo įrenginius ar kitą panašų turtą sausumoje, išskyrus kai šis pelnas yra tiesiogiai susijęs su įmonės vykdomu tokių laivų naudojimu.

4. Dėl 11 straipsnio 3 d) paragrafo Suprantama, kad asmuo yra susijęs su kitu asmeniu, kai vienas asmuo, vienas pats arba kartu su vienu ar daugiau susijusių asmenų, tiesiogiai ar netiesiogiai turi didesnę kaip 50 procentų dalį kitame asmenyje arba kai vienas ar daugiau asmenų, vienas pats ar kartu su vienu ar daugiau susijusių asmenų, tiesiogiai ar netiesiogiai turi didesnę kaip 50 procentų dalį tuose dviejuose asmenyse.

5. Dėl 12 straipsnio 2 paragrafo Suprantama, kad sąvoka „atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą“ nelaikoma apimančia mokėjimus už naudojimąsi gręžimo bokštais ar panašios paskirties įrengimais, naudojamais angliavandenilio tyrimui ar gavybai.

6. Dėl 12 straipsnio 3 paragrafo Susitarta, kad pajamas, gaunamas iš gamybinių, prekybinių ar mokslinių įrengimų ilgalaikės nuomos, apima sąvoka „atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą“, apibrėžta 12 straipsnio 3 paragrafe.

7. Dėl 15 straipsnio 2 paragrafo 2 paragrafo nuostatos netaikomos užverbuotam darbuotojui. Ankstesniojo sakinio tikslui darbuotojas, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, laikomas užverbuotu, jeigu jis buvo asmens (verbuotojo) perleistas kito asmens dispozicijon, kad užsiimtų to kito asmens (viršininko) komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje su sąlyga, kad viršininkas yra tos kitos Valstybės rezidentas arba turi joje nuolatinę buveinę ir kad verbuotojas nėra nei kiek nors atsakingas už darbo rezultatus, nei kiek nors rizikuoja dėl jų.

Nustatant, ar darbuotojas laikomas užverbuotu, atliekamas išsamus patikrinimas, ypač atsižvelgiant į tai, ar:

a) visam darbui vadovauja viršininkas,

b) darbas atliekamas tokioje darbo vietoje, kuri yra viršininko dispozicijoje ir už kurią jis atsakingas,

c) verbuotojo atlyginimas skaičiuojamas pagal išdirbtą laiką arba pagal bet kokį kitą santykį tarp atlyginimo ir darbuotojo gaunamo darbo užmokesčio,

d) pagrindine įrankių ir medžiagų dalimi aprūpina viršininkas ir

e) verbuotojas vienas pats nesprendžia apie darbuotojų skaičių ar jų kvalifikaciją.

Visa tai liudydami šį Protokolą žemiau pasirašo atitinkamai tam įgalioti asmenys.

Sudaryta dviem egzemplioriais..... 199..... m..... mėn..... d. lietuvių, islandų ir anglų kalbomis, visiems trims tekstams esant vienodos galios. Skirtingos interpretacijos atveju pirmenybę turi tekstas anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

_____

ISLANDIJOS RESPUBLIKOS VARDU